
Nacrt Prijedlog zakona broj_____

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU DODATNOG PROTOKOLA
UZ KONVENCIJU O TRANSFERU OSUĐENIH OSOBA
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2008.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU DODATNOG PROTOKOLA UZ KONVENCIJU O TRANSFERU OSUĐENIH OSOBA

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba sadržana je u članku 139. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001- pročišćeni tekst i 55/2001-ispravak).

II. OCJENA STANJA, CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI I OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Republika Hrvatska stranka je Konvencije o transferu osuđenih osoba Vijeća Europe (dalje u tekstu: Konvencija), sastavljene u Strasbourgu, dana 21. ožujka 1983. godine («Narodne novine - Međunarodni ugovori», br. 14/94). Konvencija je stupila na snagu u odnosu na Republiku Hrvatsku, dana 1. svibnja 1995. godine. Glavna svrha Konvencije je olakšati socijalnu rehabilitaciju zatvorenika na način da se strancima osuđenim za kazneno djelo omogući da svoju kaznu odsluže u vlastitoj zemlji. Ona ima uporište i u humanitarnim razlozima, jer poteškoće u komunikaciji zbog jezičnih prepreka i pomanjkanje kontakata s članovima obitelji mogu štetno djelovati na osobu koja služi kaznu zatvora u stranoj zemlji. Transfer može zatražiti bilo država u kojoj je kazna izrečena (država presuđenja) ili država čiji je državljanin osuđena osoba (država izvršenja). Za transfer je potrebna suglasnost tih dviju država i osuđene osobe. Konvencija utvrđuje i postupak izvršenja kazne nakon transfera. Bez obzira koji postupak država izvršenja odabere, zatvorska se kazna ne može pretvoriti u novčanu, a država izvršenja mora uzeti u obzir svako razdoblje što ga je osuđena osoba već odslužila. Kazna u državi izvršenja ne smije biti dulja niti stroža od kazne izrečene u državi presuđenja.

Dodatni protokol uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba (dalje u tekstu: Dodatni protokol) sastavljen je dana 18. prosinca 1997. godine u Strasbourgu (ETS br. 167), a stupio je na snagu dana 01. lipnja 2000. godine. Dodatni protokol je do sada potpisalo i ratificiralo 33 države. Do sada su Dodatni protokol ratificirale: Austrija, Belgija, Bugarska, Cipar, Češka Republika, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Gruzija, Njemačka, Grčka, Mađarska, Island, Irska, Kneževina Lihtenštajn, Litva, Luxembourg, Malta, Moldova, Crna Gora, Nizozemska, Norveška, Poljska, Rumunjska, Rusija, San Marino, Srbija, Švedska, Švicarska, Makedonija, Ukrajina u odnosu na koje je isti i stupio na snagu.

Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj dana 18. travnja 2008. godine donijela Odluku o pokretanju postupka za sklapanje Dodatnog

protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba. U ime Republike Hrvatske, Dodatni protokol je dana 29. travnja 2008. godine u Strasbourgu potpisao g. Daniel Bučan izvanredni i opunomoćeni veleposlanik, stalni predstavnik Republike Hrvatske pri Vijeću Europe.

Ovim Zakonom potvrđuje se Dodatni protokol, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 - ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Svrha je Dodatnog protokola, među ostalim, olakšanje primjene Konvencije te, nastavno na odredbe Konvencije, daljnje olakšanje socijalne rehabilitacije osuđenika.

Dodatni protokol sadrži odredbe kojima se dopunjuje Konvencija. Dodatnim protokolom utvrđuju se pravila koja se primjenjuju na transfer u svrhu izvršenja kazne, prvo u slučajevima kad osuđena osoba pobjegne iz države u kojoj joj je izrečena kazna (država presuđenja) u državu čiji je državljanin (država izvršenja) i, drugo, u slučajevima kad je osuđenoj osobi uz kaznu izrečena mjera izгона ili deportacija zbog njene kazne. Tako se u članku 2. Dodatnog protokola propisuje izvršenje kazne osuđene osobe pobjegle iz države presuđenja, prije izdržavanja kazne, na državno područje države čiji je državljanin (država izvršenja), na način da država presuđenja može zatražiti od države čiji je državljanin (država izvršenja) preuzimanje izvršenja kazne. Na zahtjev države presuđenja, država izvršenja može poduzeti privremene mjere (uhiti osobu ili poduzeti neku drugu mjeru), kako bi se osiguralo da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke povodom zahtjeva za izvršenje kazne. Potrebno je naglasiti da se u slučaju iz stavka 2. Dodatnog protokola ne zahtjeva suglasnost osuđene osobe za prijenos izvršenja kazne. Člankom 3. Dodatnog protokola određeno je da država izvršenja, na temelju zahtjeva države presuđenja, može pristati na transfer osuđene osobe i u ovom slučaju bez suglasnosti te osobe, ukoliko presuda koja je u pogledu te osobe izrečena ili upravna odluka temeljena na toj presudi, uključuje nalog za izgon ili deportaciju, odnosno neku drugu mjeru zbog koje se toj osobi ne dopušta daljnji ostanak na državnom području države presuđenja, nakon što jednom bude puštena iz zatvora. Država izvršenja neće dati svoje odobrenje prije nego što razmotri mišljenje osuđene osobe. U stavku 4. istoga članka, nadalje, je određeno da se protiv niti jedne osobe koja je transferirana u skladu s člankom 3. Dodatnog protokola, ne smije pokrenuti postupak, niti osoba smije biti osuđena ili pritvorena radi izvršenja kazne ili naloga za pritvaranje za bilo koje kazneno djelo počinjeno prije transfera te osobe, različito od onoga za koje je izrečena kazna koja se ima izvršiti, niti joj se smije ograničiti osobna sloboda. Prva iznimka ove odredbe odnosi se na slučaj kad država presuđenja dade odobrenje za to. Zahtjev za odobrenje mora se podnijeti uz predodjenje svih potrebnih isprava i uz službenu bilješku o svakoj izjavi što ju je osuđena osoba dala. Odobrenje se daje kada djelo u pogledu kojeg glasi zahtjev, samo po sebi podliježe izručenju prema propisima države presuđenja ili kada bi izručenje moglo biti isključeno jedino zbog težine kazne. Druga iznimka je kada osuđena osoba, nakon što je imala prilike napustiti državno područje države izvršenja,

nije to učinila unutar 45 dana od svojeg konačnog puštanja, ili ukoliko se ponovno vrati na to državno područje nakon što ga je napustila. Člankom 4. Dodatnog protokola određuje se potpisivanje i stupanje na snagu, člankom 5. pristupanje, člankom 6. područje primjene, člankom 7. vremenska primjena, člankom 8. otkaz i člankom 9. obavijesti.

U Zakonu o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima („Narodne novine“ broj 178/04) u glavi V. propisan je postupak preuzimanja izvršenja stranih kaznenih presuda. U člancima 70. do 72. propisuje se preuzimanje izvršenja od strane Republike Hrvatske, u člancima 73. do 79. propisano je izvršenje strane sankcije, te u članku 80. premještaj osuđenika.

U odnosu na hrvatsko zakonodavstvo potvrđivanje Dodatnog protokola zahtijevati će dopunu Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima. Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima biti će potrebno uskladiti s člankom 2. i člankom 3. Dodatnog Protokola.

S obzirom na značaj koji ovom pravnom instrumentu pridaje Vijeće Europe, potvrđivanje Dodatnog protokola predstavlja značajan korak u daljnjoj prilagodbi hrvatskog pravnog sustava europskim standardima.

Potvrđivanjem ovog Dodatnog protokola osigurat će se izvršenje pravomoćnih sudskih odluka te spriječiti izbjegavanje primjene i poštivanja kaznenih sankcija koje je izrekao nadležni sud odnosno pravosudno ili upravno tijelo. To će značiti doprinos pravnoj sigurnosti i vladavini prava.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Provedba ovoga Zakona ne zahtjeva osiguranje dodatnih financijskih sredstava u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ broj 6/02 - pročišćeni tekst broj 41/02, 91/03, 58/04 i 39/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točki II Prijedloga zakona, činjenicu da je Dodatni protokol jedan od značajnih mehanizama za olakšanje primjene i dopunu Konvencije o transferu osuđenih osoba u svrhu dostizanja pravde i socijalne rehabilitacije osuđenih osoba, a posebno vodeći računa o podršci i nastojanjima koje je Republika Hrvatska iskazala na međunarodnoj razini, kako bi i sama pridonijela jačanju pravne sigurnosti i vladavine prava na međunarodnoj razini, ali i u okviru vlastitog zakonodavstva, potrebno je ispuniti sve potrebne pretpostavke za stupanje na snagu Dodatnog protokola i u odnosu na Republiku Hrvatsku.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

V. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU DODATNOG PROTOKOLA UZ KONVENCIJU O TRANSFERU OSUĐENIH OSOBA

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96), a polazeći od članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 41/01-pročišćeni tekst i 55/01-ispravak), predlaže se pokretanje postupka donošenja Zakona o potvrđivanju Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba, po hitnom postupku.

Nacrt konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba, glasi:

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU DODATNOG
PROTOKOLA
UZ KONVENCIJU O TRANSFERU OSUĐENIH OSOBA**

Članak 1.

Potvrđuje se Dodatni protokol uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba, sastavljen u Strasbourgu, dana 18. prosinca 1997. godine, u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, kojeg je Republika Hrvatska potpisala u Strasbourgu, dana 29. travnja 2008. godine.

Članak 2.

Tekst Dodatnog protokola iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

**ADDITIONAL PROTOCOL TO THE EUROPEAN
CONVENTION ON THE TRANSFER OF SENTENCED PERSON**

Preamble

The member States of the Council of Europe, and the other States signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the Convention on the Transfer of Sentenced Persons opened for signature at Strasbourg on 21 March 1983 (hereinafter referred to as "the Convention") and, in particular, pursuing its acknowledged aims of furthering the ends of justice and the social rehabilitation of sentenced persons;

Aware that many States cannot extradite their own nationals;

Considering it desirable to supplement the Convention in certain respects,

Have agreed as follows:

Article 1 – General provisions

- 1 The words and expressions used in this Protocol shall be interpreted within the meaning of the Convention.
- 2 The provisions of the Convention shall apply to the extent that they are compatible with the provisions of this Protocol.

Article 2 – Persons having fled from the sentencing State

- 1 Where a national of a Party who is the subject of a sentence imposed in the territory of another Party as a part of a final judgment, seeks to avoid the execution or further execution of the sentence in the sentencing State by fleeing to the territory of the former Party before having served the sentence, the sentencing State may request the other Party to take over the execution of the sentence.
- 2 At the request of the sentencing State, the administering State may, prior to the arrival of the documents supporting the request, or prior to the decision on that request, arrest the sentenced person, or take any other measure to ensure that the sentenced person remains in its territory, pending a decision on the request. Requests for provisional measures shall include the information mentioned in paragraph 3 of Article 4 of the Convention. The penal position of the sentenced person shall not be aggravated as a result of any period spent in custody by reason of this paragraph.
- 3 The consent of the sentenced person shall not be required to the transfer of the execution of the sentence.

Article 3 – Sentenced persons subject to an expulsion or deportation order

- 1 Upon being requested by the sentencing State, the administering State may, subject to the provisions of this Article, agree to the transfer of a sentenced person without the consent of that person, where the sentence passed on the latter, or an administrative decision consequential to that sentence, includes an expulsion or deportation order or any other measure as the result of which that person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.
- 2 The administering State shall not give its agreement for the purposes of paragraph 1 before having taken into consideration the opinion of the sentenced person.
- 3 For the purposes of the application of this Article, the sentencing State shall furnish the administering State with :
 - a a declaration containing the opinion of the sentenced person as to his or her proposed transfer, and
 - b a copy of the expulsion or deportation order or any other order having the effect that the sentenced person will no longer be allowed to remain in the territory of the sentencing State once he or she is released from prison.
4. Any person transferred under the provisions of this Article shall not be proceeded against, sentenced or detained with a view to the carrying out

of a sentence or detention order, for any offence committed prior to his or her transfer other than that for which the sentence to be enforced was imposed, nor shall he or she for any other reason be restricted in his or her personal freedom, except in the following cases:

- a when the sentencing State so authorises: a request for authorisation shall be submitted, accompanied by all relevant documents and a legal record of any statement made by the convicted person; authorisation shall be given when the offence for which it is requested would itself be subject to extradition under the law of the sentencing State or when extradition would be excluded only by reason of the amount of punishment;
 - b when the sentenced person, having had an opportunity to leave the territory of the administering State, has not done so within 45 days of his or her final discharge, or if he or she has returned to that territory after leaving it.
- 5 Notwithstanding the provisions of paragraph 4, the administering State may take any measures necessary under its law, including proceedings *in absentia*, to prevent any legal effects of lapse of time.
 - 6 Any contracting State may, by way of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, indicate that it will not take over the execution of sentences under the circumstances described in this Article.

Article 4 – Signature and entry into force

- 1 This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States signatory to the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. A Signatory may not ratify, accept or approve this Protocol unless it has previously or simultaneously ratified, accepted or approved the Convention. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.
- 3 In respect of any signatory State which subsequently deposits its instrument of ratification, acceptance or approval, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit.

Article 5 – Accession

- 1 Any non-member State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after it has entered into force.
- 2 In respect of any acceding State, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of accession.

Article 6 – Territorial application

- 1 Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.
- 2 Any Contracting State may, at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Protocol to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 7 – Temporal application

This Protocol shall be applicable to the enforcement of sentences imposed either before or after its entry into force.

Article 8 – Denunciation

- 1 Any Contracting State may at any time denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
- 3 This Protocol shall, however, continue to apply to the enforcement of sentences of persons who have been transferred in conformity with the provisions of both the Convention and this Protocol before the date on which such denunciation takes effect.
- 4 Denunciation of the Convention automatically entails denunciation of this Protocol.

Article 9 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any Signatory, any Party and any other State which has been invited to accede to the Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 4 or 5;
- d any other act, declaration, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this eighteenth day of December 1997, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States signatory to the Convention and to any State invited to accede to the Convention.

DODATNI PROTOKOL UZ KONVENCIJU O TRANSFERU OSUĐENIH OSOBA

Preambula

Države članice Vijeća Europe i druge države potpisnice ovog Protokola,

želeći olakšati primjenu Konvencije o transferu osuđenih osoba, otvorene za potpisivanje u Strasbourgu 21. ožujka 1983. (u daljnjem tekstu „Konvencija“), te osobito prateći svoje potvrđene ciljeve poboljšanog dostizanja pravde i socijalne rehabilitacije osuđenih osoba;

svjesne da mnoge države ne mogu izručiti svoje vlastite državljane;

držeci potrebnim da se Konvencija dopuni u određenim vidovima,
sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1. – Opće odredbe

1. Riječi i izrazi korišteni u ovom Protokolu tumače se u smislu Konvencije.
2. Odredbe Konvencije primjenjuju se do one mjere u kojoj su u skladu s odredbama Protokola.

Članak 2. – Osobe koje su pobjegle iz države presuđenja

1. Kada državljanin stranke koji je osuđen pravomoćnom presudom na državnom području druge stranke, nastoji izbjeći izvršenje ili daljnje izvršenje kazne u državi presuđenja bijegom na državno područje prethodne stranke prije nego je izdržao kaznu, država presuđenja može od druge stranke zatražiti preuzimanje izvršenja kazne.
2. Na zahtjev države presuđenja, država izvršenja može prije nego što stigne popratna dokumentacija za izvršenje kazne zatvora, odnosno prije odluke o tom zahtjevu, uhititi osuđenu osobu ili poduzeti neku drugu mjeru, kako bi se osiguralo da osuđena osoba ostane na njezinom državnom području do donošenja odluke povodom zahtjeva. Zahtjevi za privremene mjere moraju sadržavati podatke iz članka 4. stavka 3. Konvencije. Osuđena osoba ne smije biti dovedena u teži kaznenopravni položaj zbog vremena provedenog u pritvoru na temelju razloga iz ovog stavka.
3. Suglasnost osuđene osobe za prijenos izvršenja kazne neće se zahtijevati.

Članak 3. - Osuđene osobe u pogledu kojih se izriče nalog za izgon ili deportaciju

1. Na zahtjev države presuđenja, država izvršenja može, u skladu s odredbama ovoga članka, pristati na transfer osuđene osobe bez suglasnosti te osobe, ukoliko presuda koja je u pogledu te osobe izrečena ili upravna odluka temeljena na toj presudi, uključuje nalog za izgon ili deportaciju, odnosno neku drugu mjeru na temelju koje se toj osobi ne dopušta daljnji ostanak na državnom području države presuđenja, nakon što jednom bude puštena iz zatvora.
2. Država izvršenja neće dati svoje odobrenje u svrhu stavka 1. ovoga članka, prije nego razmotri mišljenje osuđene osobe.

3. U cilju primjene ovoga članka država presuđenja dostavit će državi izvršenja:
 - a. izjavu koja sadrži mišljenje osuđene osobe o njegovom ili njezinom predloženom transferu, te
 - b. primjerak naloga za izgon ili deportaciju, odnosno drugog naloga koji ima učinak da se osuđenoj osobi više ne dopušta ostanak na području države presuđenja, nakon što jednom bude puštena iz zatvora.
4. Protiv niti jedne osobe koja je transferirana na temelju ovoga članka, ne smije se pokrenuti postupak, niti smije biti osuđena ili pritvorena radi izvršenja kazne ili naloga za pritvaranje za bilo koje kazneno djelo počinjeno prije transfera te osobe, različito od onoga za koje je izrečena kazna koja se ima izvršiti, niti joj se smije ograničiti osobna sloboda iz bilo kojeg razloga, osim u sljedećim slučajevima:
 - a. kada država presuđenja dade za to odobrenje: uz zahtjev za odobrenje moraju se podnijeti sve potrebne isprave kao i zapisnici o svakoj izjavi osuđene osobe; odobrenje će se dati kada djelo za koje je zahtjev podnesen, može biti predmetom izručenja prema propisima države presuđenja ili kada bi izručenje moglo biti isključeno jedino zbog težine kazne;
 - b. kada osuđena osoba, nakon što je imala prilike napustiti državno područje države izvršenja, nije to učinila unutar 45 dana od svojega konačnog puštanja, ili ukoliko se ponovno vrati na to državno područje nakon što ga je napustila.
5. Ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 4., država izvršenja može poduzeti sve mjere potrebne prema njenom pravu, uključujući i suđenje u odsutnosti, kako bi spriječila pravne posljedice protoka vremena.
6. Svaka država ugovornica može, u izjavi upućenoj glavnom tajniku Vijeća Europe, navesti da neće preuzimati izvršenje kazni pod okolnostima opisanim u ovom članku.

Članak 4. – Potpisivanje i stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol otvoren je za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, te ostalim državama potpisnicama Konvencije. On podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Potpisnica ne može ratificirati, prihvatiti ili odobriti ovaj Protokol ili mu pristupiti ukoliko nije prethodno ili istovremeno ratificirala, prihvatila ili odobrila Konvenciju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

2. Ovaj Protokol stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon polaganja treće isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.
3. Za svaku državu potpisnicu koja naknadno položi svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, Protokol stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma polaganja.

Članak 5. – Pristupanje

1. Svaka država koja nije članica, a koja je pristupila Konvenciji, može pristupiti ovom Protokolu nakon njegova stupanja na snagu.
2. Za svaku državu koja pristupa Protokol stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma polaganja isprave o pristupu.

Članak 6. – Područje primjene

1. Svaka država može u vrijeme potpisivanja ili prilikom polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu odrediti područje ili područja na koja će se ovaj Protokol primjenjivati.
2. Svaka država ugovornica može naknadno, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ovog Protokola na drugo područje navedeno u toj izjavi. U odnosu na takvo područje ovaj Protokol stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kad glavni tajnik primi takvu izjavu.
3. Svaka izjava koja je dana u skladu s dva prethodna stavka, u odnosu na bilo koje područje navedeno u toj izjavi, može se povući obaviješću upućenom glavnom tajniku. Povlačenje stupa na snagu prvoga dana mjeseca nakon razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kad glavni tajnik primi takvu obavijest.

Članak 7. – Vremenska primjena

Ovaj se Protokol primjenjuje na izvršenje kazni izrečenih kako prije tako i poslije njegova stupanja na snagu.

Članak 8. – Otkazivanje

1. Svaka država ugovornica može u bilo koje vrijeme otkazati ovaj Protokol, obaviješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
2. Takav otkaz stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca nakon datuma kad je glavni tajnik primio obavijest.

3. Međutim, ovaj Protokol će se nastaviti primjenjivati na izvršenje kazni prema osobama koje su transferirane u skladu s odredbama Konvencije i ovog Protokola, prije datuma kada otkaz stupa na snagu.
4. Otkaz Konvencije automatski povlači za sobom otkaz ovog Protokola.

Članak 9. – Obavijesti

Glavni tajnik Vijeća Europe izvješćuje države članice Vijeća Europe, svaku potpisnicu, te svaku stranku i svaku drugu državu koja je pozvana da pristupi Konvenciji, o sljedećem:

- a. svakom potpisivanju;
- b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;
- c. svakom datumu stupanja na snagu ovoga Protokola u skladu sa člancima 4. ili 5.;
- d. svakom drugom činu, izjavi, obavijesti ili priopćenju u vezi s ovim Protokolom.

U potvrdu toga su niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu, ovog osamnaestoga dana prosinca 1997., na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku koji će se položiti u arhive Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe proslijedit će ovjerene preslike svakoj državi članici Vijeća Europe, drugim državama potpisnicama Konvencije, te svakoj državi koja je pozvana da pristupi Konvenciji.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Dodatni protokol iz članka 1. ovoga Zakona, nije na snazi za Republiku Hrvatsku te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u «Narodnim novinama».

Predsjednik
Hrvatskog sabora
Luka Bebić, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. ovog Zakona propisano je da se potvrđuje Dodatni protokol uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba, sukladno odredbi članka 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/2001 – pročišćeni tekst, 51/2001-ispravak) čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Dodatnim protokolom uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i na međunarodnoj razini.

Članak 2. ovog Zakona sadrži tekst Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Člankom 4. utvrđeno je da na dan stupanja na snagu ovog Zakona Dodatni protokol nije na snazi za Republiku Hrvatsku, te će se podatak o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. određeno je stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju Dodatnog protokola uz Konvenciju o transferu osuđenih osoba.